

SLUITEN WIJ DE OGEN VOOR HET PARADIJS?

Preek door Ds. D.L.Rose.

“En de vrouw zag dat de boom goed was tot spijze en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom die begeerlijk was om verstandig te maken en zij nam van zijn vrucht.....” (Genesis 3 : 6)

Het verhaal van de mens in de hof van Eden heeft betrekking op het leven van ieder van ons, en niet slechts een keer, maar vele keren. Hier hebben we het beeld van de mens die in een paradijs van schoonheid leeft maar tegelijkertijd daarbuiten leeft. Hij had iemand kunnen zijn die ten opdracht had de tuin te verzorgen; maar hij werkt in het zweet des aanschijns. *“Zo nam de Heere God de mens en zette hem in de hof van Eden om die te bouwen en te bewaren”*. En verder: *“Zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt, en met smart zult gij daarvan eten al de dagen van uw leven. Ook zal het u doornen en distels voortbrengen”*.

De vraag voor ons allen is: “Wonen we wel of niet in een paradijs van schoonheid?” Het gaat hier om een keuze. Wij kunnen onze blik richten op de ene boom of we kunnen onze blik wenden naar de andere. Wat betekenen de bomen? “DE BOOM DES LEVENS” betekent de Heer met betrekking tot Zijn Goddelijke Voorzienigheid; en de “BOOM DER KENNIS” betekent de mens met betrekking tot zijn eigen overwegingen. (G.V. 241)

Wanneer we naar de Heer zien met de erkenning van de Goddelijke Voorzienigheid, wat leven we dan in een paradijs. “Alle dingen in het heelal, zowel in het algemeen als in het bijzonder stellen het koninkrijk van de Heer voor; zodanig, dat het heelal met al haar sterrenbeelden, atmosferen en drie koninkrijken niets anders is dan een soort theater dat de glorie van de Heer in de Hemel uitbeeldt. In het natuurlijke rijk is niet alleen de mens, maar ook elk bijzonder dier, zelfs het minste en het laagste, een uitbeelding. Zoals bijvoorbeeld de kleine schepseltjes die op de grond kruipen en van de planten leven. Deze worden, wanneer hun huwelijk aangebroken is, larven en voorts worden ze van vleugels voorzien en zoemen van de grond de atmosfeer in, hun hemel, en daar genieten ze van hun heerlijkheid en vrijheid.....en daar zij dan in hun hemelse staat zijn, zijn zij tevens in hun schoonheid. Iedereen kan zien dat deze dingen een uitbeelding zijn van het rijk des heren” (HV 3000) Ja, iedereen kan dit zien, maar niet iedereen ziet het. Ieder van ons kan het, maar we doen het niet altijd.

Weer lezen we, “Het heelal is als een toneel, waarop voortdurend bewijzen vertoond worden dat er een God is en dat Hij de enige is” (WCG 12). òf: er is een God, en het leven is vol betekenis en gevuld met de doeleinden van liefde en blijdschap, òf anders: zijn we naakt en alleen. En toen God tegen de mens zei: *“Wie heeft u te kennen gegeven dat gij naakt zijt?”*, wat was er toen overgebleven van het paradijs? Er staat, *“en Adam en zijn vrouw verborgen zich voor het aangezicht van Jehovah God, in het midden van de boom des hofs”*(Genesis 3:8) Waarom in de boom enkelvoud, en niet de bomen meervoud? “Omdat er weinig inzicht overgebleven was, wordt over de boom in het enkelvoud gesproken, alsof er nog maar één over was”. (HV 218)

Dat paradijs van bomen stelt namelijk wijsheid voor. Het stelt voor: de wereld met wijsheid overzien. Zoals aan het begin van de Goddelijke Voorzienigheid gezegd wordt, “wanneer u de wijsheid in u laat spreken zult u in verbazing zeggen, “Wie kan het Goddelijke in deze dingen niet zien? Alle dingen zijn van de Goddelijke wijsheid” (GV 3).

De mens kan verzuimen, de dingen der wijsheid te zien. We hebben in Geschriften een verslag over mensen, die door de engelen in staat zijn gesteld worden, de meest magnifieke tuin in hun gezelschap te zien. Dezen zeiden: eerst, "Wat zegt u? Er is hier geen tuin. We zien hier alleen maar een boom...." Maar hun ogen werden geopend opdat zij een paradijs zagen, en er werd hen verteld dat door diegenen die geen invloëing vanuit de hemel ontvangen, het paradijs slechts als een woud gezien wordt (E.L. 13). Het is opvallend dat deze mensen dit paradijs zagen toen zij naderbij gekomen waren en hun ogen op die ene boom, de Boom des Levens, gericht hielden. Let wel, dat er geleerd wordt dat de Boom des Levens de Heer uitbeeldt met betrekking tot Zijn Goddelijke Voorzienigheid; en de Boom der Kennis de mens met betrekking tot zijn eigen overwegingen. (GV 241)

Wanneer de mens de Goddelijke Voorzienigheid ontkent, wat ziet hij dan? Wij lezen, "Hij is als een kortzichtig persoon, die de tuin ingaat, met het speciale doel om allerlei vruchten te vinden, en thuisgekomen zegt dat hij alleen bomen en bossen gezien heeft. Wanneer zulke personen na de dood....in de engelenhemel verheven worden, waar alle dingen representatief zijn voor liefde en wijsheid, zien zij niets, zelfs niet dat zij bestaan; zoals ik zag gebeurde dit bij mensen die de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer ontkenen. (GV 189).

In zover we naar de Heer in Zijn Voorzienigheid zien, zien we de schepping en het leven als prachtig. Toen de vrouw naar de boom keek en voorts uit het paradijs gezet werd, leek het dat zij iets moois en goeds zag. Want er staat: "*de vrouw zag, dat die boom goed was en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom die begeerlijk was...*" (Genesis 3:6). Maar dit heeft voor ogen dat de eigen overwegingen van de mens verheerlijkt dienen te worden, en wanneer men naar deze boom ziet, verdwijnt dat wat waar en mooi is in het leven, verdwijnt in het niet. Hoe verdorven kan onze visie op de wereld en het leven worden. Luister naar wat in de Hemelse Verborgenheden gezegd wordt over het vers, waarin de vrouw zich wendt tot de boom van de eigenwijsheid. "Zij zien alle dingen omgekeerd; dingen die kwaad zijn zien zij als goed; dingen die vals zijn zien zij als waar. Dingen die goed zijn zien zij als kwaad en dingen die waar zijn zien zij als vals. Dingen die werkelijk bestaan nemen zij als zijnde niets en dingen die niets zijn nemen zij aan als zijnde alles. Zij noemen haat liefde, duisternis licht, dood leven en omgekeerd" (HV 210)

Let speciaal op de zin: dingen die werkelijk bestaan nemen zij aan als zijnde niets en dingen die niets zijn, nemen zij aan als zijnde alles". Hoe vaak worden wij geërgerd, geschokt en beheerst door dingen die in zichzelf niets zijn. In bepaalde staten zijn ze wat ons betreft alles. "Wat maakt meer onrustig, wat prikkelt er meer en wat windt meer op dan de eigenliefde; en dit gebeurt steeds wanneer iets niet naar haar zin verloopt en steeds wanneer de trots van haar hart niet gerespecteerd wordt. Wat is waardigheid, wanneer het niet bij een zekere zaak van nut behoort, anders dan slechts een idee? En kan er zulk een idee bestaan in enige gedachte tenzij het een gedachte is over zichzelf en de wereld, die in zijn diepste wezen betekent dat de wereld alles is en het eeuwige niets" (GV 250) .

De waarheid dat de Goddelijke Voorzienigheid voortdurend naar een goed doel leidt, de waarheid dat het doel van de schepping een hemel vanuit het menselijk geslacht is, de waarheid dat de Goddelijke Voorzienigheid op ontelbare wijzen naar dit doel toe werkt - is dit niets?

Laat ons eerlijk zijn. Het schijnt niets te zijn. Laat ons eerlijk zijn, wanneer we de wereld gadeslaan zien wij niet altijd een mooi paradijs. De natuurlijke mens kijkt en wat ziet

hij? Hij ziet een wereld van onrechtvaardigheid. De goeden lijden. Er zijn misdaden, oorlogen en onschuldige slachtoffers. De Geschriften zeggen dat de mens die de Goddelijke Voorzienigheid verwerpt en zijn ogen vestigt op de boom van de eigenwijsheid van de mens, alleen bevestigingen kan zien dat er geen Voorzienigheid bestaat. "Zij, die zichzelf overtuigd hebben ten gunste van de menselijke overwegingen en wel zodanig dat zij de Goddelijke Voorzienigheden ontkennen, zolang zij die gedachte koesteren, zullen zij aan niets ander gehoor geven, wat zij ook zoeken, horen of lezen; zij zijn zelfs niet in staat dit te doen, daar zij niets vanuit de hemel, maar slechts vanuit zichzelf ontvangen" (GV 235).

En hoe is het met ons? Wij ontkennen de Goddelijke Voorzienigheid niet, maar wij zien veel dat niet paradijselijk is. Het is niet alleen de wereld. Onze eigen persoonlijke verhoudingen, de kerk zelf, zo vol blijken van menselijke zwakheid. Nauwelijks een paradijs, nauwelijks een beeld van de hemel.

Wat kan hierop gezegd worden? Kijk allereerst naar wat in het evangelie van Lucas geschreven staat, :....O, gij kleingelovigen?....vraagt niet wat gij eten of wat gij drinken zult en weest niet wankelmoedig. Want al deze dingen zoeken de volken der wereld; maar uw Vader weet dat gij deze dingen behoeft. Maar zoek het Koninkrijk Gods...." (Lucas 12:29-31). Die zin, "en weest niet wankelmoedig" kan omgezet worden in "leef niet onder spanning van zorgen, weest niet bezorgd".

Uw hemelse Vader weet dat deze dingen zo zijn. Natuurlijk is er lelijkheid in de wereld en in u en uw metgezellen. Dit is nu waar de Goddelijke Voorzienigheid om handelt. Zelfs het uitbreken van een oorlog of het uitvoeren van een misdaad draagt een boodschap van de Goddelijke Voorzienigheid met zich mee wanneer we die maar willen zien. Zoek het Koninkrijk van God. Zie, hoe de Heer kwade dingen toelaat, opdat zij gezien kunnen worden en wij er van afgehouden kunnen worden. De passage vervolgt, "Vreest niet, gij kleine kudde, want het is Uw vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven". (Lucas 12:32). Dit is de waarheid: dat er een wijze en machtige God is die ons Zijn kinderen noemt en die het heerlijk vindt, ons het koninkrijk te geven. Leven wij dan niet in een prachtige wereld?

Maar wat zullen we zeggen wanneer de wereld er niet prachtig uitziet en de Goddelijke Voorzienigheid allerm minst voor onze ogen aanwezig is? Welnu, wat wordt er geleerd? "Het is de mens toegestaan om de Goddelijke Voorzienigheid in de rug te zien en niet in het aangezicht; ook, om deze in een geestelijke staat te zien en niet in haar natuurlijke staat, (GV 187) "Het is niet veroorloofd om de Goddelijke Voorzienigheid vanuit de wereld te zien, maar alleen vanuit de hemel". Wij zouden niet teleurgesteld moeten zijn wanneer we de Goddelijke Voorzienigheid niet onmiskenbaar voor onze ogen ontvouwd zien. Dat zal niet gebeuren.

Amen.

Lezingen:
Hemelse Verborgenheden 210
Goddelijke Voorzienigheid 235
Genesis 3:6